

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **T. T. N.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2005, č. j. 59 Az 98/2005 – 9,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 29. 8. 2005, č. j. 59 Az 98/2005 – 9, odmítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2005, č. j. OAM-1175/VL-07-05-2005, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl v odůvodnění usnesení k závěru, že žaloba byla podána opožděně, a proto ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, kterou přislíbila odůvodnit do 14 dnů, a požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. V doplnění kasační stížnosti ze dne 2. 12. 2005 uvedla jako důvod kasační stížnosti ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a namítala, že neovládá český jazyk a v okamžiku doručení rozhodnutí žalovaného nevěděla, o jakou listinu se jedná. Doručení rozhodnutí v českém jazyce nepovažuje stěžovatelka, která ovládá pouze vietnamštinu, za řádné doručení, proto se domnívá, že rozhodnutí správního orgánu není pravomocné. Stěžovatelka navrhla, aby bylo napadené usnesení zrušeno a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 12. 9. 2005, což zástupce stěžovatelky potvrdil vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného usnesení je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo zástupci stěžovatelky doručeno ve pondělí dne 12. 9. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 13. 9. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 26. 9. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 26. 9. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Krajskému soudu v Ostravě na poště Brno 1 pod č. x až dne 5. 10. 2005, tedy opožděně.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2005, č. j. 59 Az 98/2005 – 9, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s., neboť byla podána opožděně.

Nejvyšší správní soud přitom nepřihlížel ke zpětvzetí kasační stížnosti podanému dne 19. 7. 2006, neboť podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu jen včas podanou kasační stížnost lze vzít zpět (§ 37 odst. 4 s. ř. s.). Je-li kasační stížnost podána opožděně a poté vzata zpět, soud k tomuto zpětvzetí nepřihlíží a opožděně podanou kasační stížnost odmítne podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2003, č. j. 5 Azs 2/2003 – 50).

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu